Zbiór procesów z 18 wieku

Dziady

Jakoba Gieysztora

[illegible]

Z Biblioteki Jak. Kaz. Gieysztora

1. Wilno – Ryx.
2. Wigdorowicz. Wichert.
3 Katmanowicz Klaczko – Wigdorowicz.
4 — —
5 — —
6. Biskup Wileńs.
7. Żydy – Wichert.
8 — —
9. Wulfowicz – Radziwiłł.
10 Leybowicz – Menasowicz. Wigdorowicz.
11. Włościanie Star. Wielondskiego – Walewski An.
12 Poniatowscy – Walewski.
13. Żydziński – Micewicz – Jasiński.
14 — —
15 Hausman – Piltowski –
16 Potocki – Grodno.
17 Brzostowski Xaw. – poddani Mosibrowscy.
18 Stankiewicz – Murzyński – Dedenko.
19. Domański. Szpinke. Karmelici. Rudomina. Olszewski.
20. Alexandrowicz – Grodno.
~~21 Klokocko – Gnatowski.~~ zob. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Murzyński – Ryż –
Niemcewicz – Krzemodzbski.
23. Tęgoborski –
24. Gorecki – Wilno.
25 — —
26 — —
27 — —
28 – Berez Kartuzi – Niemcewicz –
~~28~~ 28a — —
~~29~~ 29. Stokliski Star. – Minejko.
30. Minejko – Malinowski.
Giepster. – Pilecka.
31 — —
32 — —

33. Sokołowski – Wilno
34. — —
35 – Karmelici – Giedroyć.
36 — Świrski. – Kowno.
37. Puttkamer – Kowno
38. Kurlewicki – Orzeszko.
39. Dowbiszewski Franc. – Orzeszko.
40 – Orzeszko
41. Piasecki – Czarnecki. Wołodźkowa. Wołodźkiewicz
42. Odyniec – Zahorski – Rymgajło Dzierżecki.
43. Białopiotrowicz – Bryzgiłki
44. Kozłowski – Wasilewski.
45 — —
46 Tołoczko – Kamedułki Węgier.
47. Wojniłło – Pieżarski. Tayler.
48. Pohl Jęd. – Plater.
49. Przeździecki – Zasław.
50. Chrzewicz – Przeździecki – Marcinkiewicz,
51 Marcinkiewicz – Radziwiłł, Chreptowicz
Sapieha.
52 Sapieha – przeździecki.
53 — Bobrownicki
54 Matuszewicz – Cierkowski – Bobrownicki
Klemrele – Matuszewicz – Cierkowski.
55.
56. Klemrele.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS

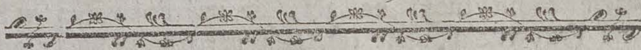
32

SPRAWA

W. Felixa Malinowskiego Emphiteutycznego Aktora Starostwa Stokliskiego.

Z

W. Mineyko Pisarzem Ziemskim Kowieńskim w dzierżenie dożywotnie Starostwa Stokliskiego nie wolnie wpieraiącym się.

W DWOCH pryncypalnych Punktach ma Sprawę W. Malinowski z W. Mineyko *w Pierwszym* dowodzić będzie nie słusznego dzierżenia Starostwa Stokliskiego. *w drugim* wyprobuię iż tenże W. Mineyko czasu swoiey nie legalney Possessyi, wiele krzywd ludziom Rzpltey Sttwa Stokliskiego i decessu Skarbowi narobiwszy, za co winien iest bonifikacyą, ieszcze nie słuszne obiekcye zadaie W. Malinowskiemu, i że Dekret Kommissarski 4000. złł: nie winnie na nim sądził.

Co do pierwszego.

Konstytucya 1775. przeznaczaiąc Starostwa Prawem Emphiteutycznym, z tych iedno Starostwo Stokliskie podobnymże Prawem Emphiteutycznym W. Felixowi Malinowskiemu nadała, i obięcie tych Starostw w Possessyą Emphiteutyczną po śmierci owo czasowych uprzywileiowanych Possessorow przeznaczyła w tych słowach: = *Czas zaś zaczynania się Exekucyi takowego nadania, oraz inchoacyi obeymować się maiącey za nim Emphiteutyczney tenuty, po ustałych ninieyszych za Przywileiami dożywotniemi, też Starostwa, Woytowstwa i Dzierżawy ad vitæ suæ tempora posiadaiących Possessorach, to iest post decessus onych determinuiemy*

Gdy więc te Prawo tak w swoim brzmieniu iasne, to daie poznawać, iż Possessya Starostw per Emphiteusim rozdanych miała się rozpoczynać od śmierci owo czasowych Uprzywileiowanych Possessorow, teraz należy nam tylko wyprobować, kto był w ow czas uprzywileiowanym Possessorem Starostwa Stokliskiego.

Jakoż przystępuiąc do tey probacyi złożemy naymocnieysze dowody, iż zeszły Bouffał był tym Uprzywileiowanym Possessorem, a W. Mineyko dopiero w Ru 1775. in 7bri, iuż po dacie Konstytucyi 13. Aprila 1775. oblatowaney in prejuditium W. Malinowskiego, a na krzywdę Skarbu W. X. Litt: wdarł się do Possessyi tego to Starostwa.

Ze do Ru 1775. do dnia 18. 7bra nie W. Mineyko, ale W. Jozef Bouffał Mierniczy W. X. Litt: był Starostwa Stokliskiego Uprzywileiowanym Possessorem, to zdaie się być bez sporu między Stronami, bo o tym dokładnie Sąd przekonywa, List podawczy i Inwentarz przez Kozierowskiego Dworzanina Skarbu Litewskiego na rzecz W. Mineyki sporządzony w Dekrecie Kommissarskim fol: 181. wspomniany, datę maiący 1775. 18. 7bra. *Ktory widzieć*

A Konſtytucya 1775. ſkończonego Seymu ſavore W. Malinowſkiego naſtała, okazuie ſię być oblatowaną na Dniu 13. Aprila Roku 1775. naywidoczniey więc to probuie ſię, że W. Mineyko iuż po Konſtytucyi ſłużącey W. Malinowſkiemu, a do życia owo czaſowych Poſseſsorow tylko zatrzymuiącey Poſseſsye dożywotnie, wſzedł intruſive do tego Staroſtwa, i nie był tym Poſseſsorem Uprzywileiowanym, ktorego do życia taż Konſtytucya 1775. utwierdziła.

Bo iakby mogła Konſtytucya 1775. Poſseſsyą W. Mineyki approbować, ktorey ieſzcze nie było, i ktora w ſześć mieſięcy dopiero po dacie Konſtytucyi naſtała, że zaś Poſseſsya w Staroſtwach nie od Przywileiu, ani od Ceſsyi rozumie ſię, ale od podania Dworzanina, o tym naydokładniey Konſtytucya 1764. fol: 31. Tit: Oboſtrzenie Prawa o dubli kwarty upewnia w ſłowach = *I przez tego Dworzanina podanie, w Przywileiu wyrażonego Staroſtwa, Dzierżawy, lub iakieykolwiek Krolewſzczyzny, Intromiſsyą prawną znaczyć będzie.*

Gdy więc to nader widocznie ieſt okazanym, że W. Mineyko iuż po Konſtytucyi ſłużącey W Malinowſkiemu, wſzedł do Poſseſsyi Staroſtwa Stokliſkiego, wſzedł tym ſamym nie wolnie i naſtąpił na Prawo Emphiteutyczne W. Malinowſkiego, ktoremu też Prawo iuż otworzyło ſię po śmierci W. Bouſſała owo czaſowego Uprzywileiowanego Poſseſsora wſtęp Emphiteutyczny do Staroſtwa Stokliſkiego.

Zgromadzaiąc na ſwe obronę W. Mineyko wſzyſtkie okoliczności, powiada: że ia przed Konſt: 1775. W. Malinowſkiemu ſłużącą, konſens ad Cedendum miałem i Ceſsyą otrzymałem, więc na moie Prawo, lubo ieſzcze podania Dworzańſkiego nie zyſkałem nie mocen ieſt W. Malinowſki naſtępować.

Nim odpowiemy do nie prawności tego to Przywileiu ad Cedendum i Ceſsyi przez W. Mineykę ſkładanych, ktorych nikczemność pokaże ſię widoczna, naymocniey i nayiſtotniey zaſtanawiamy uwagę Sądową nad tym. Ze Konſt: wyżey cytowana 1775. oddaiąca Staroſtwo Stokliſkie per Emphiteuſim W. Malinowſkiemu, zabeśpieczyła tylko owo czaſowych przy dożywociu Uprzywileiowanych Poſseſsorow, to ieſt: tych ktorzy pod momentem Konſtytucyi 1775. 13. Aprila oblatowaney, mieli razem w Oſobach ſwoich i Przywiley na iakie Staroſtwo, i Poſseſsyą Prawną za tymże Przywileiem, bo te dwa Rekwizyta do dzierżenia Prawnego Staroſtwa koniecznie ſą potrzebne, bo iak Przywiley i Ceſsya bez Poſseſsyi prawney, tak Poſseſsya oddzielnie od Przywileiu będąca nic nie znaczą. Stanowſzy więc na tym nie odmiennym i poruſzyć ſię nie mogącym principium, że tylko 1775. Prawo do życia tych, ktorzy Przywileia i za nimi podania czyli Poſseſsyą w Staroſtwach mieli utwierdziło, tym ſamym nie W. Mineyki za approbowaną zoſtała w Stokliſzkach Poſseſsya, bo On tey Poſseſsyi przed 13. Aprila nie miał, a za tym Poſseſsorem nie był i nie będąc Poſseſsorem utwierdzonym przez Konſt: 1775. Ru nie zoſtał, i nawet utwierdzonym być nie mogł; bo Konſtytucya dla aktualnie będącey nie być in poſterum maiącey warunek piſała.

Okazawſzy więc, iż pod momentem Prawa 1775. nie był Poſseſsorem Staroſtwa Stokliſkiego W. Mineyko, teraz okaże iakiey to ważności ſkłada Przywiley i Ceſsyą tenże W. Mineyko. ktoremi ſwą bez prawną Poſseſsyą ſtara ſię zaſłonić.

W Roku

W Roku ieſzcze 1773. Mieſiąca Liſtopada 15. Dnia wyiednał JPan Mineyko od Nayiaśnieyſzego Króla Imci Przywiley dozwalaiący WW. Jozefowi i Konſtancyi Bouffałom Małżonkom cedować też Staroſtwo Stokliſkie na imie jego.

Po otrzymanym tym konſenſie na Imie oboyga Bouffałow Staroſtow Stokliſkich wydanym, umiera ſama W. Boufałowa Starościna Stokliſka, po jey za tym smierci, należało udać ſię do Króla Imci po drugi konſens dozwalaiący ſamo-iednemu Bouffałowi. Cedować Staroſtwo Stokliſkie, bo pierwſzy był ſłużący dla oboyga, czego nie uczynił W. Mineyko, ale za konſenſem oboygu Bouffałom wydanym od iednego tylko bierze niby Ceſsyą, przez co ta Ceſsya, ktora z iſtoty ſwoiey o czym niżey, nie ieſt prawną nie ieſt nawet conformis z konſenſem, i z Liſtem z Kancellaryi wydanym, i to ieſt pierwſzy defekt nikczemniący pretenſyą W. Mineyki.

Słowa ſą Konſenſu: = *Pozwalamy i dopuſzczamy UU. Jozefowi i Konſtancyi Boufałom Małżonkom aby mogli Prawa ſwego dożywotniego na Staroſtwo Stokliſkie cum attinentiis w Powiecie Kowieńſkim leżące ſobie ſłużącego zrzeć ſię, uſtąpić i wlewek prawny in perſonam Ur: Tomaſza Mineyki uczynić.*

Na fundamencie tego ſamego konſenſu zapytuiemy ſię, czy ma od oboyga Boufałow Ceſsyą W. Mineyko, i czy ma ią prawnie uczynioną lub nie?

Że od oboyga nie ma Ceſsyi żadney, to ieſt: bez kweſtyi; a od ſamego że ma bez prawną, pokaże to krotkie obiaśnienie.

Na fundamencie tego to niby konſenſu, zyſkuie W. Mineyko niby Ceſsyą od ſamego tylko W. Jozefa Boufała, w ktorey Ceſsyi excypuie ſobie W. Boufał w całym tym Staroſtwie dożywotnie wſzyſtkie rządy i intraty podług oſobney aſsekuracyi od W. Mineyki Jemu wydaney ſłowa ſamey Ceſsyi takie: = *Zachowawſzy ſobie ſalwe do życia moiego w tym Staroſtwie, wolną rezydencyą i dyſponowanie podług oſobliwſzego Zapiſu aſſekuracyinego od W JP. Tomaſza Mineyki z obſzernym wyrażeniem i kondycyami dla mnie doſkonale opiſanemi danego.* Czytać tę Ceſsyą iakoby dnia 8. Febr: daną a 14. Marca przed Regentem Grodzkim Kowieńſkim w Ru 1775. przyznaną.

Co zaś ta aſsekuracya od W. Mineyki Boufałowi wydana zawierała, do ktoreyſię Ceſsya odwołała, o to iey ſłowa: *Tym moim dobrowolnym aſſekuracyinym opiſuię ſię i obowiązuię Zapiſem do terminu życia pokį Bóg pozwoli, nie przeſzkadzać JW. Jozefowi Boufałowi Mierniczemu W. X. Litt: Staroście Stokliſkiemu, rezyduiącemu w tymże Staroſtwie Stokliſkim, rządzić, dyſponować, tak poddanemi, ludźmi, mieſzczanami, żydami, intratami, czynſzami, arędami, polami, laſami, kreſcencyami, zaſiewami, oborami, ſtadami w tym Staroſtwie Stokliſkim będącemi, bez żadney naymnieyſzey odemnie i ni od kogo przeſzkody i czynienia iakimkolwiek ſpoſobem prepedycyi, ſub nullitate uczynioney mnie na Staroſtwo Stokliſkie Ceſſyi. A inquantum bym Ja Tomaſz Mineyko, przepomniawſzy tego moiego aſſekuracyinego Zapiſu, a w czymkolwiek uczynił JW. JP. Jozefowi Boufałowi Mierniczemu Granicznemu W. X. Litt: Sttcie Stokliſkiemu przeſzkodę w rządach, lub iakiekolwiek uprzykrzenie przeciwko woli i dyſpozycyi JW. JP. Jozefa Boufała Mierniczego Granicznego W. X. Litt: Stty Stokliſkiego, tedy takową Ceſſyą z Konſenſem J. K. Mci na Sttwo Stokliſkie dane, wiecznemi czaſy kaſſuie, annihiluie, z Xiąg eliminować pozwalam, i u każdego Sądu, Prawa, lubo ieſt przyznana, za nie wa-*

żne, żadney mocy mieć nie mogące ma być rozumiane i uznane, i wolen będzie JW. JP. Jozef Bouſał Mierniczy Graniczny W. X. Litt; Stta Stókliſki bez żadney o ſprzeciwieńſtwo temu moiemu dobrowolnemu aſſekuracyinemu Zapiſowi, adcytacyi i konwikcyi, tylko przy zanieſionym Manifeście o to: komu chcąc drugiemu innemu, to Sttwo Stokliſkie cedować i uſtąpić, a Ja żadney pretenſyi o to ſłać, oni do Prawa pociągać mocy mieć nie mam i nie powinien będę. Czytać te aſsekuracyą iakoby 1775. 9. Februarii wydaną, a 20 Aprila w Grodzie Kowieńſkim przyznaną, do ktorey podpiſuiąc ſię W. Mineyko ſiebie nie tytułował Staroſtą Stokliſkim.

Teraz niech Sąd zaſtanowi uwagę nad tymi to Ceſsyą i aſsekuracyą. Ceſsya uſtępuie Staroſtwa Stokliſkiego W. Mineyce podług warunkow oſobney aſsekuracyi; aſsekuracya zaś całe dożywocie, wſzyſtkie z Staroſtwa intraty i dochody, niemniey cały rząd zoſtawuie przy Bouſale; czegoż Bouſał zrzekł ſię i cedował w Staroſtwie Stokliſkim, gdy ſobie wſzyſtkich intrat i całego rządu dożywocie zatrzymał, gdy w przypadku naruſzenia ſwego dożywocia i intrat, Ceſsyą i Przywiley W. Mineyce ſłużący ſkaſſował, gdy ſobie przez też aſsekuracyą przyznaną wolność nawet wydania drugiey Ceſsyi na kogo drugiego zachował, o to żadney Ceſsyi nie uczynił, bo wſzyſtko u ſiebie zatrzymał, tak iak i przed Ceſsyą miał.

Pytam ſię? czego był Aktorem przed tą niby to Ceſsyą Bouſał w Staroſtwie Stokliſkim, o to ſwego dożywocia i do wypłynienia onego rządu i wſzyſtkich intrat, to więc wſzyſtko, gdy przez ſamo Ceſsyą i aſsekuracyą zoſtało ſię przy Bouſale, więc nic nie cedował Mineyce; to rzecz nad ſłońce iaśnieyſza.

Nawet ſam tytuł nie oddany W. Mineyce przez Bouſała, albowiem ta aſsekuracya od Mineyki Bouſałowi dana wſzędzie Bouſała Staroſto Stokliſkim nazywa, i do niey podpiſał ſię tylko W. Mineyko Staroſtą Łakomykiemſkim.

Teraz zwrocić myśl do Przywileiu ad Cedendum, ten oboygu Bouſałom pozwolił prawnie Ceſsyą uczynić i prawa ſwego dożywotniego uſtąpić.

Gdy dożywocie całe, rząd i użytki dożywotnie Staroſtwa Stokliſkiego zoſtawione przy Bouſale, możnaż te Ceſsyą mieć za prawną i ſtoſowną do Przywileiu, nie zaś in dolum Reipublicæ, a na krzywdę W. Malinowſkiego zrobioną.

Ze W. Bouſał na fundamencie za beśpieczonego dla ſiebie dożywocia, ſam był Staroſtą Stokliſkim, i wſzyſtkie intraty wybierał, to dawane przez Niebofzczyka kwity z Czynſzow po dacie Ceſſyi w ſztukach kilkadzieſiąt ſkładaiące ſię, to Inwentarz birczy w Ru 1776. Ręką Bouſała piſany, a na Sądzie Kommiſsarſkim konnotowany, to ſam Teſtament Bouſała poświadcza. — *Ktore widzieć.*

Daley ieſzcze dalſze zważać okoliczności, niby ta Ceſsya ktora nic Mineyce nie uſtąpiła, bo dożywocie zoſtawiła przy Bouſale, przyznana ieſt przed Regentem Grodzkim Kowieńſkim Rafałowiczem pod Dniem 14. Marca 1775. a to wiadomo ieſt z Prawa Kraiowego, iż w tym Mieſiącu ſądzi ſię Grod, więc przed Grodem nie przed Regentem należało przyznawać, tak mieć chciała Konſtytucya 1764. Titt. o Magdeburyach. Taż Konſtytucya 1764. mieć chciała ażeby przyznaiący iakową tranzakcyą oną w protokule przyznań podpiſem właſney ręki ſtwierdził. O czym ſkładaiąca ſię Ceſsya nie świadczy, a przeto przyznanie wyżſze

nawet

nawet tey czczey Cessyi, ktora nic nie ustąpiła, gdy intraty i dożywocie przy Bousale zostawiła zdaię być wątpliwe.

Dla czego podwyższyć potrzeba było przyznanie, dlą tego żeby datą przyznania uprzedzić oblatę Konstytucyi W. Malinowskiemu służącey, rozsądnie i po ludzku myśląc, ieśli Bousał nie chciał inawydać Cessyi, aż za wydaniem assekuracyi, tedy tego momentu kiedy W. Mineyko assekuracyą przyznawał, w ten czas Bousał Mineyce Cessyą miał przyznać, assekuracya przez W. Mineykę wydana przyznana 20. Aprila, więc tego czasu i Cessya miała być przyznana, to rzeczą iest dotykalną.

Idziem z dalszą probacyą w dowodzie, że W. Mineyko tylko iest Intruzorem, żeby pozwolić na moment, że Przywiley ad Cedendum na dwie osoby wydany, mogł za sobą tylko od iedney osoby ciągnąć Cessyą, a Cessyą czczą i nic nie znaczącą, tedy skoro Possessya tego Starostwa po Konstytucyi 1775. 13. Aprila oblatowaney W. Malinowskiemu służącey nastała, przez ktorą owo czasowi Possessorowie utwierdzeni, iuż tym samym utrzymać się przy Possessyi tego Sttwa W. Mineyko nie może, iak się na początku tego Pisma dowiodło.

Lecz więcey ieszcze probuiem: że W. Mineyki za tą nie prawną Cessyą Possessya nastała, iest podług dyspozycyi Praw Kraiowych nie prawna i znikczemniona.

Konst: 1764. Koronacyina pod Titt: Obostrzenie Prawa o dupli Kwarty koniecznie przepisała, ażeby po uzyskaney Cessyi ad summum intra spatium Niedziel 12stu podanie przez Dworzanina nastąpiło, a to pod odpadnieniem od Prawa, in casu nie dopełnienia tego. *Czytać te Prawo.*

Teraz idźmy zgłębiaiąc te prawdę, czyli dopełnił to W. Mineyko podług przepisow tegoż Prawa, lub nie?

Gdyby wierzyć nastaniu Cessyi i gdyby godziło się po zaoblatowaney Konstytucyi służacey W. Malinowskiemu brać W. Mineyce Possessyą Starostwa Stoklislkiego, tedy ią trzeba było iuż mieć przez podanie Dworzańskie ukutecznioną przed Dniem 13. Apr: to iest przed oblatą Konstytucyi albo przed 8. Junij 1775. W. zaś Mineyko dopiero wziął List od Kommissyi wyznaczaiący Dworzanina Dnia 18. Julij 1775. a Listem Dworzanina w wiązany do Sttwa Dnia 18. 7bra 1775. dopiero został Więcey iak w pułroku po dacie Cessyi, upada tedy acz naynikczemnieysze Jego Prawo i z tego źrzódła, że in spatio 12. niedziel żądanych Prawem solenności niedopełnił i Possessyi niewzioł.

W wyiednywaniu zaś od Kommissyi tego Dworzanina potrafił, taką W. Mineyką dla niego wyiednać Instrukcyę, żeby tenże Dworzanin w żadne wyciągnienie Intrat nie wdawał się, lubo Konst: 1766. tit: postanowienie o Lustracyach, czy to po śmierci Possessorow czy po ustąpieniu, każe zawsze intratę wyciągać sposobem Konst: 1764. konwokacyiney:. Słowa Prawa. — *A in utroque iako intratę sprawiedliwą, sposobem w Konstytucyi Seymu Convocationis opisanym wyprowadzi, Cessionario lub Privilegiato od nas Possessorom poda.* A Instrukcya zaś Dworzaninowi dana tak brzmi, *ktory ad fundum Starostwa Stoklijskiego ziechawszy tamże w Lustracyą Prowentow nie wdaiąc się, tylko podług obmowy Prawa w ludziach, budynkach, osiadłości rozległości i wszelkim stanie Inwentarzem iak nayporządnieyszym opisze* — Czytać ią.

W tym obrocie W. Mineyki któż tu ſzkodował, ieśli nie Rzeczpoſpolita; w Głoſie przeciwko Włościanom odbytym wychwalał W. Mineyko że w naylepſzey pozycyi te Staroſtwo zoſtaie, a wſzelak maiąc w nim 140. Ludzi Chatami ſiedzących do Rzpltey dupli kwarty tylko 1361. Zł: Pol: dotąd płacił i niechciał nawet żeby Dworzanin cokolwiek tey intraty powiękſzył, lubo Prawo inaczey dyſponowało.

Wiele na Intruzyiney Poſſeſſyi W. Mineyki Rzplta ſzkodowała, łatwa kalkulacya gdyby tylko ślepo wierzyć, że połowa Intraty wynoſi którą opłacałby Emphiteuta w całku tylko Zł: Pol: 1361. tedy przez lat 15. ſzkoduie Rzplta Zł: Pol: 20,415. a któż temu uwierzy żeby od Roku 1765. do teraznieyſzego Roku Ekonomika nie powiękſzyła ſię i produkta Ziemi w górę nie poſzły i żeby tylko w Stokliſzkach 10. Beczek Zyta zaſiewano. Należy więc to wſzyſtko Rzeczypoſpolitey przy teraznieyſżych Jey potrzebach wrócić, woła ona o to do Sądu.

Szkoduie i na tym Rzplta że wycięczeni i wyciśnieni z Maiątków Ludzie Starościńſcy, ſpuſtoſzona Puſzcza, i całe zdezolowane Staroſtwo, w czaſie nawet dalſzym takich iakby ſobie Rzplta z dobrey Ekonomiki życzyła po gwałtownym zniſzczeniu nie przynieſie pożytkow.

W krzywdzie więc ſwoiey znayduiąc i krzywdę Rzpltey W. Malinowſki, naygłośniey i nayotwarciey prozbę zanoſi do Sadu iako doſtrzegacza dochodow Publicznych, iako Opiekuna Dóbr Królewſkich żeby nadal przynaymniey ta krzywda nie działa ſię.

Powinien Sąd uznać złe Prawo Mineyki, powinien kazać iemu partycypowane nieſluſznie duple kwarte kazać do Skarbu zwrócić, powinien Malinowſkiemu kalkulacyą de perceptis z naymnieyſzego ſzeląga iako prawemu Emphyteutycznemu Aktorowi nakazać.

Przepowiedziawſzy pokrótce o nikczemności pretenſyi W. Mineyki do Staroſtwa Stokliſkiego ſtoſowaney, teraz należy rozwiązać zarzuty i obrony kollateralne ze ſtrony W. Mineyki przywiedzione.

Powiedział naypržód W. Mineyko o to Konſtytucya 1775. pozwoliła Królowi Jmci wydawać Przywileie i Konſenſa do Dnia 18. Marca 1775. a ſkoro Przywiley ad cedendum iemu wydany datą ſwoią uprzedza Dzień 18. Marca 1775. iuż tym ſamym i Ceſſya iego i Poſſeſſya ieſt dobra.

Lecz tu krótka i na Prawie ugruntowana odpowiedź gdyby Przywiley ad Cedendum nawet był dobry iakim nie ieſt, bo dla oboyga Bouffałow wydany, tedy ſkoro naſtała za nim Ceſſya ieſt nikczemna, i Poſſeſſya bezprawna i po Prawie Malinowſkiemu ſłużącym naſtała a zatym pretenſya W. Mineyki ieſt bez naymnieyſzego ſundamentu.

Y na próżno tam odwoływać ſię do Konſt: 1775. pozwaiącey Królowi Jmć do 18 Marca wydawać Przywileje, gdy tu obok Przywileju ad Cedendum przed 13. Apr: trzeba pokazać prawną Ceſſyą i zanią przed tymże terminem naſtąpioną Poſſeſſyą; bo iak powiedziałem iuż wyżey iż Konſtytucya Dnia 13. Apryla 1775. oblatowana oddaiąca W. Malinowſkiemu Staroſtwo Stokliſkie, owo czaſowego tylko uprzywileiowanego Poſſeſſora przy Poſſeſſyi dożywotniey zatrzymała, gdy więc podług wyrazu tey Konſt: nie pokazuie w owey dacie Poſſeſſyi ſwoiey prawney Mineyko, na próżno wſzyſtkie argumenta przeciwko wyraźnemu Prawu, bo te nie przedyſputują wyroku Prawa.

Udał ſię W. Mineyko do drugiego argumentu; to ieſt: nieufaiąc iuż ani ſwemu uimaginowanemu Aktorſtwu, ani ſwoim bardzo nikczemnym

mnym

mnym i przez Prawo za takie uznanym solennościom, powiedział iż choćby moia Possessya i Aktorstwo Starostwa Srokliskiego było złe, tedy skoro ia w possessyi 10. lat byłem niekwestyonowany, iuż moia Possessya dawnością ugruntowana.

Pierwszy raz słyszę, żeby przeciwko Prawu 1775. szła dawność, która nigdy w Dobrach Królewskich nie idzie i male fidei Possessor w Dobrach Królewskich po dowiedzeniu mu bez-prawney Possessyi, zawsze zniey ustąpić musi, tak kazały Konstytucye 1581. i 1588.

Lecz żeby uspokoić troskliwość W. Mineyki w nienalezieniu za sobą obron do dawności uciekaiącego się przekonywamy go, że nie przemilczał W. Malinowski dawności Ziemskiey *gdy w Roku 1781: na Dniu 20. Januarij zaniesiony w swey i Poddanych Stokliskich krzywdzie składa Manifest.*

Już więc i ta ucieczka do dawności wcale iest nie pomocna W. Mineyce, a więcey ieszcze, gdy go by zasłaniać nie mogła iako żadnego Prawa nie maiącego, bo Przywiley konsensowy na dwie Osoby wydany — a Konst: 1510. i 1538. Przywileje w takim brzmieniu exekwować każe, iak one są napisane, a Cessya ta pseudo, od iednego tylko bo Cessya excypuiąca dożywocie Intraty wszystkie i Rząd zupełny dla Bouffała, eo ipso nic nie nadała Mineyce — i iest dziełem kondyktowym na szkodę Rzpltey i Malinowskiego utworzonym, a Konstytucya 1764. Coronationis nie tylko Dokumenta ale nawet oczewiste ultimarum Instantiarum Dekreta w kondykcie in prejuditium tertij utworzone kassacie oddała — Konst: 1505. V. I. fol: 362. tit. de Inscriptionibus i 1538. Vol. I. fol. 534. Zapisy ku krzywdzie cudzey uczynione kassuią i karać za to ieszcze rozkazuią.

Możeż być większy kondykt Król dozwala cedować Prawo dożywotnie, i po Cessyi Possessyą brać, Bouffał niby ceduie dożywocie swoie, a w teyże samey Cessyi i w Assekuracyi osobney też dożywocie ze wszystkiemi dochodami dla siebie zabespiecza, i sam Mineyko te dożywocie Dokumentem przyznanym utwierdza. i takiż kondykt przez który Rzplta, Prawo Krajowe. Obywatel Prawo za sobą maiący, Skarb Publiczny, i potrzeba Narodowa są skrzywdzone, ma Sąd dopuścić żeby się w swoiey mocy ostały.

Bo na koniec za temi studowanemi prawnościami Possessya poślednieysza Mineyki od Prawa Malinowskiemu służącego, bo Possessya nie prawna według Konst: 1764. bo podanie przeciwne Konst: 1766. bo na koniec Possessor nayuciążliwszy dla Włościan, co się następuiącym Punktem dowiedzie, i czego Sąd z Produktu Włościańskiego nasłuchał się.

Punkt drugi okazuiący niesłuszność Dekretu Kommissarskiego wskazuiącego na JP. Malinowskim 4000. Złt: Pol: Expensu.

Od tey Exklamacyi rozpoczął Produkt swoy W. Mineyko, że poty Włość Stokliska spokoyna była do poki JP. Malinowski nie dostał Emphiteutycznego Prawa nawzaiem zaś i właściwiey W. Malinowski odpowiada, że poty nie mal Włość Stokliska szczęśliwą była, do poki W. Mineyko intrusive nie wdarł się do Possessyi Sttwa Stokliskiego o czym odbyty od Włościan Produkt Sąd dokładnie przekonał.

Ze zaś rożne W. Mineyko na oczernienie W: Malinowskiego pozbierał nie rzetelne pozory i posunął się tak daleko z swoią exageracyą, że nawet uczynił W. Malinowskiego motorem kryminału

na Juſzkiewiczu ſludze W. Mineyki, zawſze piianym i do uciſkania Włościan używanym do pełnionego nayſluſzniey za tym pobudkę znayduie W. Malinowſki oczyścić Sądownie wſzyſtkie ſwoie cnotliwe poſtępki, i żądać razem kary na W. Mineyce, iuż za czerń taką na ſiebie rzuconą, iuż to za nie przyzwoite przeciwko ſobie po wynaſzane Pozwy.

Naywięcey gniewał ſię W. Mineyko na W. Malinowſkiego za liſt piſany do W. Pileckiego w Ru 1785. 15. 8bra doradzaiący Włościanom udać ſię do Proceduru, napiſać Supplikę wyrażaiącą ſwoią krzywdy i podatki dla prawdziwego Staroſty złożyć w Kancellaryi i nazywa W. Mineyko z okazyi piſanego tego Liſtu W. Malinowſkiego pierwſzym motorem zbuntowania ſię poddanych.

Nayprzod należałoby ſię zapytać W. Mineyki, co ten Liſt oryginalny piſany od Malinowſkiego do Pileckiego, ktorego komu innemu podług Praw Narodu, i podług przyiętey we wſzyſtkich Kraiach ſprawiedliwości nie wolno było rozpieczętować iak ſamemu tylko Pileckiemu, co mowie ten Liſt robi w rękach W. Mineyki, o to przeięty z rozkazu W. Mineyki zoſtał, i nioſący ten Liſt nie miłoſiernie nie mal do śmierci zćwiczony i W. Mineyko ten Liſt odebrany rozpieczętowawſzy do tąd go u ſiebie przechowuie, iako rzecz cudzą nie wolnie.

Jakże ten liſt ieſzcze zapieczętowany z rąk Włościanina przez W. Mineykę odebrany mogł dla niego iakie złe ſkutki ściągnąć, gdy on nikomu nie był wiadomy, tylko ſamemu W. Mineyce, y wiego dotąd nayduie ſię rękach, iuż więc ten okrzyk pierwſzy, że ten liſt ieſt powodem Włości do Proceduru zoſtaie nie rzetelnym, kiedy ten liſt przez Mineykę rozpieczętowany, ani Włości ani Pileckiemu nie był wiadomy.

Okazanie zatym tego liſtu na Sądzie obwinia bardziey W. Mineykę przeymuiącego cudze liſty, iak W. Malinowſkiego radzącego Włości, ażeby w krzywdach ſwoich udali ſię do Prawa.

Ze nie tylko ten ieden liſt, ale nawet więcey Korreſpondencyi było przez W. Mineykę przyiętych to Regeſtr komportowanych na Kommiſſyą Dokumentow przez Pileckiego podpiſany świadczy *ktory czytać,*

Lecz żeby nawet ten liſt był w ręku właściwych Pileckiego, tedy iż on w nayprzyzwoitſzych Granicach ludzkości, y politowania nad nędznymi ludzmi piſany okazuię, y w uciſkach do Proceduru udać ſię doradza, i iakie cierpi taż Włość krzywdy tak od Mineyki, iako też od użytey przez niegoż prywatnie Brygady Husſarſkiey opiſać dyſponuię. *Na dowod czytać cały ten liſt a nie urywkami:*

Z tego liſtu doczytał ſię Sąd nayniewinnieyſzych W. Malinowſkiego zamiarow, że zaś W. Mineykę, nie kazał tytułować Staroſtą, nic w tym nieprzyzwoitego, bo tego nawet teraz ſądownie dowodzi W. Malinowſki W. Mineyce, że on ieſt Intruzorem a nie Staroſtą, gdy więc to mu Sądownie neguie, nie ieſt grzechem, że go y w prywatnych liſtach nieznał Staroſtą.

Zeby zaś ten liſt dał powod pierwſzy do Proceduru Włościanom Stokliſkim nader myl na illacya, bo ten ſam liſt świadczy o wyſzłym iuż z Inſtancyi Włościan Stokliſkich liście zaręcznym, ſłowa liſtu. *Jeżeli W. Mineyko nie kontent z liſtu Nayiaśnieyſzego Pana z pomocą JW: Puzyny Generała Poddaṅſtwo Stokliſkie więzi, i nie miłoſiernie*

ćwicząc

ćwicząc niebespieczeństwem życia grozi &c, udać się do Procederu &c. i sam list Zaręczny w Roku 1785. in Augusto podany W. Mineyce od Włościan składamy.

Prożno więc i nader nierzetelnie przypisywać rozpoczęcie tego Procederu listowi W. Malinowskiego 15. 8br. 1785. pisanemu, a Włości i Pileckiemu nie wiadomemu, a dotąd w rękach W. Mineyki będącemu, gdy Włość iuż pierwey kroki Prawne poczyniła, według świadectwa listu Zaręcznego.

Usprawiedliwiwszy zatym zamiar owego listu, iż on nic procz krokow Prawnych nie doradzał, i że Włość nic więcey procz Procederu Prawnego za nim nierozpoczeła, teraz usprawiedliwiamy ten niesłuszny zarzut a w swym obiekcie nader śmiało, i bez fundamentu rzucony, że śmierci JP. Juszkiewicza przez Włościan Stokliskich dopełnioney został W. Malinowski przez podmawianie Włościan Aktorem.

Na taki falszywy zarzut naymocnieyszym odpowiadamy dowodem iaki tylko w Prawie być może, to iest Dekretem oczewistym Grodzkim Kowieńskim nie appellowanym.

Matka zabitego Juszkiewicza pozwała do Grodu Kowięńskiego Włościan iako Aktorow kryminału a Mineykę iako Starostę, Pileckiego zaś iako namawiaiącego Chłopow do zaboystwa. Same więc te początkowe Procedowanie w ktorym nigdy nie dokładano Malinowskiego iako o niczym niewiedzącego dowodzi, że Malinowski naymnieyszey rzeczy, ani nawet myślą do tego Kryminału nie interessował się.

Coż za Dekret z temi, ktorzy byli na Sądzie Grodzkim zapadł, o to Juszkiewicz pro invindicabili Capite uznany, dla tego, że Urzędownym był opoiem, nigdy trzeźwy, że był doświadczony Burda, że tego dnia, kiedy ta akcya stała się z drugim sługą W. Mineyki podług zwyczaiu kilka Kwart Wodki wypili, że potym ieszcze solo Piwo pił, że na dobitkę we Wsi Olszenikach ieszcze Wodkę pił, że tym sposobem łeb zagrzawszy, sam dał okazyą iuż to przez bicie niemiłosierne Chłopow, pędząc ich do wyrabiania Brusow, iuż to przez strzelenie z Pistoletu i śmiertelne ranienie Włościanina do obrony Włości, w ktorym w tumulcie nie wiedzieć od kogo przydusżony został.

Czytać Dekret Grodzki Kowieński pro invindicabili Capite Juszkiewicza uznaiący.

Ten więc Dekret naywiększą iest obroną W. Malinowskiemu od nie winney czerni W. Mineyki, i ten iest Dekret świadkiem, że gdyby W. Mineyko piiaństwa, brawery i krzywdzenia poddanych swoim famulusom, ktoremi się otacza zabronił, tedyby Juszkiewicz na taki los nie przyszedł.

Z tego Dekretu te wyczytuie się ieszcze Swiadectwo, że W. Mineyko brusy w Puszczy Stokliskiey wyrabiał i tęż Puszczę przez przedawanie iey niszczył, niewiem w ktorym Prawie wyczytał W. Mineyko wolność pustoszenia Puszcz Krolewskich dozwolone Starostom. gdy dawnieysze Prawo wcale Puszcz Starostom pustoszyć nie dozwoliło a Konst: 1764. Puszcze wcale z Intrat Starościńskich wyięła, winien zatym Mineyko zdać za dezolacyą Puszczy Skarbowi Rzpltey kalkulacyą i powrot partycypowanych Intrat.

Gdy więc upadł ten zdrożny wniosek W. Mineyki iakoby Malinowski miał Włość do kryminałow naprowadzać, wypada konsekwencya że wszystkie pomowne Manifesta i wynaszane Mandaty z Akt Eli-

minowane być powinny i W. Mineyko podług Konst: koekwacyiney ukaranym być powinien.

Nie dowiodłszy naymnieyszym dowodem W. Mineyko ażeby W. Malinowski miał albo iakie odkazanki na życie iego czynić, lub kroki iakie, poważył się wnosić prozbę do Sądu o wiekuistą Parękę, po W. Malinowskim osiadłość swą Ziemską Dziedziczną od kilkudziesiąt tysięcy maiącym, iak składaiące się Dowody poświadczaią, na Folwark Mostycze w Woiewodztwie Nowogrodzkim leżący.

Przyzwoiciey te Prozbę należy zastosować do W. Mineyki, który i niema żadney osiadłości Ziemskiey i subordynował ludzi na zabicie W. Malinowskiego, o czym Manifest i Dekret za wniesieniem Regestr takowy w Grodzie Nowogrodzkim na sługę JP. Mineyki z Pistoletami czychaiącego na życie W. Malinowskiego uznaiący poświadczaią w Dacie 1785. 6. Xbra. składaiące się.

Przytakim więc dowodzie Pisma, należy ażeby W. Mineyko wiekuistą po sobie dał Parękę, bo iak Starostwo Stoklifkie od niego odeydzie, iak przyidzie się z zebranych Kapitałów Skarb, i Malinowskiego za kalkulacyą zaspokoić, podobno żadnego innego nie znaydziem funduszu do odpowiedzi.

Tak więc wyexplikowawszy W. Malinowski kroki swoie, iakie czynił pokrzywdzenia W. Mineyko Włości to głos Włościan poświadczył, do którego Prawo tylko Konst: 1764. przytacza się, w tych słowach, pod tytułem Kwarta z Dobr Królewskich. Każdy nowy Possesor Kwarte sam płacić powinien, nierozkładaiąc na Poddanych = *Ani tychże Poddanych nad ich powinności nie agrawuiąc, i Starostw niedezoluiąc sub amissione Starostw i Dzierżaw.*

Nic pewnieyszego że Mineyko całkiem Starostwo spustoszył bo kilkadziesiąt Chłopow z niego wypędził, bo puszcze ze wszystkim zdezolował, bo lud wyniszczył; że Chłopow i Włość nad ich powinności aggrawował, to nayuciążliwszy Dekret Kommissarski przez Plenipotentow, Regentow Mineyki złożony poświadczył, o tym Inkwizycya od którey naywiadomsi Swiadki przez fawor Sądu odsunięci zostali spodziewamy się że poświadczy.

Takie więc Sąd nayiaśnieyszy gdy widzi wykroczenia widocznie dla tego samego, żeby był Mineyko iak naylegalnieyszy Starosta (iak nie iest) odsądzić go od Starostwa powinien za agrawacye Włościan i dezolacyą Sttwa.

Gdy więc tak Sąd wyroki swoie na Prawie ugruntuie prawdziwie okaże że w iego umysłach Prawo ma swoią exekucyą, które zapewne ze dla tego napisane żeby przez Sąd exekwowane było, nie zaś żeby próżno karty woluminow zaymowało.

Teraz o to ostateczna proźba idzie ażeby wyrok Dekretu Kommissarskiego nayniesprawiedliwiey na W. Malinowskim dla Mineyki 4000. Zł: Pol: zasądzaiący był podniesiony a przeciwnie expensa na Mineyce sądzone zostały.

Na Kommissyi Malinowski czynił w krzywdzie Włościan Stoklifkich, Dekretem Kommissarskim acz nayuciążliwszym Włość wygrała wszystkie punkta znośniey, nad gwałtownie wyciskane dawniey powinności; zacóż na wygrywaiącą stronę Sąd sądził Expensa, pewnie dla tego żeby to co dostał w akkomodacyi od W.

od W. Mineyki (o czym sam powiada że po kilkadziesiąt czer: zł: dał Kommissarzom) żeby mówie ten Sąd Kommissarski z cudzey nadgrodził kieszeni.

Spodziewamy się zatym po nayſprawiedliwszych sętymentach Sądu że ten Punkt Dekretu Kommissarskiego nietylko uchylony zostanie, ale ieszcze do 6000. Zł: Expensu Sąd dla W. Malinowskiego na W. Mineyce zasądzi.

W Kategoryi Udzielney.

W. Pileckiey i Małoletniego iey Synka krótka explikacya, iuż to Sądowi wiadomo iż zeszły W. Pilecki będąc Palestrantem Subselliow Kowieńskich, za to, że był do pomocy Interessow Prawnych wezwany od Włościan Szoklişkich, dla tego był prześladowany od W. Mineyki. A Sąd Kommissarski nader dla Mineyki faworalny, za to że W. Pilecki stawał od Włości, i że Włościanie wygrali sądził na Pileckim 4000. Zł: Expensu.

Naysmutnieyszy stan był by każdego Palestranta, żeby on za każdą sprawę, ile wtenczas kiedy nawet Aktor iego wygrywa, przez co dowodzi, że sprawiedliwie radził, był prześladowany, nie tylko za życia, ale ieszcze i po śmierci, w takim nieszczęśliwym losie biedna Wdowa z osierociałym Dzieckiem JP. Pilecka nayduie się.

Nie dość że W. Mineyko za życia prześladował samego Pileckiego, z którego prześladowania zgryziony Człowiek dni życia swoiego miał skrócone, ale ieszcze swóie pryeśladowanie wywierana te pozostałe sieroctwo.

Prawo 1764. i 1766. dla Tryb: i dla Assessoryi napisane, tak upoważniło Palestrę Interess Aktorow swoich promowuiącą, iż na nią słowem nawet Stronie przeciwney nie godzi się targać, W. zaś Mineyko nietylko słowy, ale nawet prozekucyą swoią targnął się aż do szczędkow. Idzie więc prozba aby nie tylko Dekret Kommissarski był podniesiony, który nayslabsze do Dekretu swego wziął motywa, ale żeby ieszcze W. Mineyko za prozekucyą Pileckich był ukarany i Expensa powrócił do 3000. Zł: Pol: likwiduiące się.—

